

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3
The 3rd STOU Graduate Research Conference

ผลการใช้โปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบเผชิญความจริง
เพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงในการใช้สิ่งเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

โรงเรียนเทพศิรินทร์ สมุทรปราการ

**The Effects of Group Counseling Programming Using Reality
Therapy on Prevention of At-Risk Behaviors toward Drug Usage of
Mathayom Suksa II Students at Debsirin Samut Prakan School**

รวี วิสาขาสัตร์ (Rawi Wisakhasart) *

ลัดดาวรรณ ณ ระนอง (Laddawan Na Ranong) **

นิธิพัฒน์ เมฆขจร (Nitipat Mekkhachon) ***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงในการใช้สิ่งเสพติดของนักเรียนก่อนและหลังได้รับโปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบเผชิญความจริง และ (2) เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงในการใช้สิ่งเสพติดของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบเผชิญความจริงและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับโปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทพศิรินทร์ สมุทรปราการ จำนวน 30 คน ซึ่งสมัครใจเข้าร่วมในการทดลอง ต่อจากนั้น ใช้การสุ่มอย่างง่าย ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน หลังจากนั้นจึงสุ่มกลุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่ม กลุ่มละ 15 คน จับสลากกำหนดแบบกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองได้รับการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบเผชิญความจริงเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงในการใช้สิ่งเสพติด กลุ่มควบคุมได้รับการให้ข้อเสนอแนะระยะเวลาในการทดลองจำนวน 11 ครั้งเท่ากัน เครื่องมือการวิจัยประกอบด้วย (1) โปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบเผชิญความจริง (2) โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ และ (3) แบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงในการใช้สิ่งเสพติด มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .82 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า (1) หลังจากได้รับโปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบเผชิญความจริง นักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมเสี่ยงในการใช้สิ่งเสพติดลดลง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (2) พฤติกรรมเสี่ยงในการใช้สิ่งเสพติดของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบเผชิญความจริงลดลงกว่าพฤติกรรมดังกล่าวของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับโปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: โปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่ม ทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบเผชิญความจริง พฤติกรรมเสี่ยงในการใช้สิ่งเสพติด มัธยมศึกษา

* นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช aor_au@hotmail.com

** รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช bkctcp@gmail.com

*** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช geng_ml@yahoo.com

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3
The 3rd STOU Graduate Research Conference

Abstract

The purposes of research were (1) to compare students' at-risk behaviors toward drug usage before and after receiving group counseling programming using reality therapy; and (2) to compare at-risk behaviors toward drug usage of the students who received group counseling programming using reality therapy with the counterpart behaviors of the students who received a guidance information program.

The research sample consisted of 30 Mathayom Suksa II students at Debsirin Samut Prakan School, who volunteered to participate in the experiment. Then, 15 students were randomly assigned to be in the experimental group to receive group counseling programming using reality therapy; while the other 15 students were randomly assigned to be in the control group to receive a guidance information program. The experiment covered 11 periods for both groups. Research instruments comprised (1) a group counseling program using reality therapy; (2) a guidance information program; and (3) a scale to assess at-risk behaviors toward drug usage, with reliability coefficient of .82. Statistics for data analysis were the mean, standard deviation, and t-test.

Research findings revealed that (1) after receiving experimental group counseling programming using reality therapy, the post-experiment at-risk behaviors toward drug usage of the experimental group students significantly decreased at the .05 level; and (2) the decrease of post-experiment at-risk behaviors of the experimental group students who received group counseling programming using reality therapy was significantly greater than the decrease of counterpart behaviors of the control group students who received a guidance information program at the .05 level.

Keywords: Group counseling program, Reality therapy, At-risk behavior toward drug usage, Mathayom Suksa